

foregaaende Taler gjort en Afbvikling — jeg havde nær sagt en Maneuvre — han lod sin Tanke gjøre en Bevægelse, som jeg beundrede, som morede mig, idet han satte denne Sag i Forbindelse med Arvesagen og Rentefodens Frigivelse. Han sagde: Tager Eder i Agt; naar denne Sag gaaer igjennem, vil ogsaa Rente-foden blive frigiven, saa vilde I komme til at betale en meget høiere Rente, og Fordelen vil da gaae langt, langt tabt. Jeg kan ikke troe, at den ærede Rigsdagsmand virkelig skulde være af den Overbeviisning, at Rentefodens Frigivelse vil medføre, at man kommer til at svare høiere Rente (Stemmer: Jo!); jeg er fuldkommen sikker paa, at den ærede Rigsdagsmand ikke har den Mening; men andre ærede Medlemmer ere af denne Mening. Ja, men de behøve jo paa ingen Maade at vedtage Loven om Rentefodens Frigivelse; det er aldeles ikke nødvendigt; fordi denne Lov vedtages. Jeg troer, at man ikke kunde vedtage Loven om Rentefodens Frigivelse, uden at der var foretaget Forandringer i Stempelloven; men man behøver paa ingen Maade at vedtage Loven om Rentefodens Frigivelse, fordi man vedtager denne Lov. Jeg maa tilstaae, at jeg efter den Stemning, der har udtalt sig her i Thinget, har meget lidet Haab om, at den nævnte Lov bliver gennemført; men jeg troer ikke, at jeg ved Fremlæggelsen eller ved Forhandlingerne over Loven om Rentefodens Frigivelse har gjort gjældende, at den skulde være en Betingelse for Stempelloven. Jeg fremlagde den som en Ærligheds-sag, for ligeoverfor Thinget at gjøre Rede og Rigtighed for, hvorledes det i Virkeligheden gik til, og fordi det besværede mig, at der var Lovbestemmelser, som ikke paa anden Maade kunde opretholdes, at der var en Bevillingsmyndighed, der blev anvendt saaledes, at jeg troede, at man, naar man vidste det, vilde sige: Ja, lad os saa hellere give Rentefoden fri; men jeg har ikke fremlagt Loven, som om det laa mig paa Hjerte, om den blev vedtagen eller ikke. Thinget har altsaa den fuldstændigste Frihed til at stemme imod Loven om Rentefodens Frigivelse, selv om den foreliggende Lov skulde gaae igjennem.

Den ærede Rigsdagsmand forsvarede sin Medsættelse af Mulkten i § 54 til 5 Rbd., og

bemærkede, at Udvalgets Forslag ialtsald led af den samme Mangel, som blev paapeget ved hans Forslag; men det er ikke Tilfældet, der vil aldrig efter Lovbestemmelse kunne blive Tale om, at Mulkten skulde gaae ned under 5 Rbd., men naar det er saa, er det aldeles ønskeligt at sige, at den ikke maa gaae ned under 5 Rbd.; derimod kan der godt være Tale om, at den kan gaae ned under 20 Rbd., og derfor er Fleertallets Bestemmelse i saa Henseende ikke ønskelig; der er saaledes den væsentlige Forskjel mellem Udvalgets Fleertals Forslag og den ærede Rigsdagsmands, at hans er ønskeligt og aldeles uden Betydning, hvad der ikke kan siges om det andet. Den ærede Rigsdagsmand hunder et Udtryk, som han flere Gange har gjentaget, han siger, at de Bøder, som Lovudkastet indeholder, ere ublue; man maa imidlertid vel lægge Mærke til en Ting, og det er, at den ærede Rigsdagsmand fremstillede, hvorledes Assuranceforeningerne ikke vilde bryde sig stort om disse Bestemmelser, man vilde meget sjelden komme til at betale Bøderne, og hvis man ogsaa en enkelt Gang kom til at erlægge dem, vilde det ikke have noget Stort at betyde. Ja, det er muligt, at det kan være rigtigt; men er det da ikke derfor af Bigtighed at sætte Bøden høi, er det ikke netop derfor af Bigtighed at opfordre alle Vedkommende til at overveie, at om de end mange Gange kunne slippe frie for Bøde, saa kunne de blive tagne eengang, og saa er hele Fordelen tabt? Jeg troer, at dette er rigtigt, og jeg vil derfor meget ønske, at man vilde stemme imod Endringsforslagene under Nr. 56, 57, 61 og 62, og derimod lade de 100 Rbd. som Bøde blive staaende, saaledes at den, der vilde søge paa den Maade, at blive fri for at erlægge disse Smaastillinger, vilde udsætte sig for at komme til at erlægge 100 Rbd.; en fornuftig Assurancebestyrelse vilde da gjøre den Beregning, at det dog kunde være, at den en enkelt Gang blev taget, og saa var hele Fordelen med det Samme gaaet tabt.

Det er med Hensyn til Assuranceforeningerne blevet bemærket, at man ved Bestemmelsen i Loven skulde tilføjesætte et bestemt Selskabs Rettigheder; det er en Selskabsfølge, at jeg